

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Monasticum

In Quo Totius Religiosæ disciplinæ Casus, Regulæ & difficultates clarè videntur, breviter explicantur & resolvuntur Canone, rationibus & Patrum auctoritatibus

Philippus <a Domina Nostra Septem Dolorum>

Augustæ Vindellicorum, 1688

Cap. XVII. Quam necessaria sit regularibus oratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40745

prius, sed ut incorporentur cum cæteris bonis
monasterii, juxta regulam, & Ordinis statuta.
Suarez 4. tom. de relig. tract. 8. lib. 3. cap. 19. n.
11. Lezan. cit. n. 28.

CAPUT XVII.

Quam necessaria sit regulari- bus oratio.

SUMMARIUM.

- I. *Necessarium religiosis orationis exerci-
tium.*
- II. *Oratio est unicum remedium ad perseve-
randum in perfectione.*
- III. *Oratio monachis seu religiosis maximè
commendatur à sanctis Patribus.*
- IV. *Quantum inserviat orationis assiduitas.*
- V. *Finis religiosi debet esse jugis orationis, &
indisrupta perseverantia.*

I. Religionem stare, aut stabiliri non posse
sine orationis exercitio, omnes conve-
niunt; & potius crederetur hominem sine ani-
ma posse consistere, quàm religionem perfe-
ctam sine oratione; nec minus improprie ca-
daver

daver hominem, quam religiosum perfectum sine oratione, licet appellare: Necessarium igitur est religioso continuum orationis exercitium; eo, quod per congressum cum Deo familiarem, qui fit in oratione, mens avocatur ab omni prudentia, & fastu mundano: & Deus præsens offertur: quocirca, qui cor suum ab omni sorde expurgare contendit, illud semper accendat jugi orationis exercitatione, & operam nunquam intermittat, qui curiosam peccatorum putrilaginem à se cupit excutere, sed orationi semper incumbat. *ita venerabilis Antistitus monachorum pater.*

Neque per aliam viam religionis perfectionem assequi potest Religiosus, nisi per orationis exercitium, *ita Bernardus in opusculo quod Scala claustralium dicitur.*

II. Joannes Hierosolymorum antistes, dum Religioso remedium unicum ad perseverandum in perfectione præscribit, illi iter orationis ostendit. *Orabis, inquit, si vis in perfectione perseverare & dices: Deus Deus meus ad te luce vigilo.* Ecce remedium unicum perfectionis ab hoc Antistite in exercitio orationis prescriptum.

III. Orationem religiosis maximè commendant Sancti Patres, & imprimis sanctus Basilianus in constitutionibus monasticis cap. 1. ait: *Oratio debet omnibus rebus anteponi; est enim primarius Religiosæ vitæ scopus; & in sermone*

instituit monachorum, dicit: Ad orationem nulla non vitæ pars opportuna habenda est: ac tandem in moralibus pro regula 66. hanc posuit, Vigilate omni tempore, orationi instate vigilantes in ea in gratiarum actione, semper gaudete, sine intermissione orate. 2º. D. Hieronymus in epistol. ad Rusticum, quem de monachatu instruere conatur, sic habet; Oratio sine intermissione, vigil sensus, nec vanis cogitationibus patens, corpus pariter, & animus tendatur ad Dominum, egredientes de hospitio armet oratio, regredientibus de platea occurrat ante sessionem, nec prius corpusculum requiescat quàm animum pascat; & in regula monachorum cap. de contemplatione, & oratione sic habetur. Assuescat, scilicet Religiosus, ad orationes, & psalmos nocte consurgere; manè hymnos canere, tertia, sexta, & nona hora in acie stare, quasi bellatorem Christi, accensaque lucerna sacrificium reddere vespertinum. Sic dies transeat, sic nox inueniat laborantem, Orationi lectio, & lectioni succedat Oratio; & in regula monachorum cap. 26. moniales etiam de eodem exercitio sic admonet: O ineffabilis gloria, in fragili siquidem corpore Deum intreri potestis, hic quæso mens vigeat. Hæc dies diei erudet verbum, & scientiam, hanc nocti Angelicis choris Sanctorum societatibus, die studeatis interesse, ut postmodum in corporis exitu vobis gaudentes lætiantur tanquam

tanquam notis occurrant. Denique ipse Hieronymus in psalm. 115. sic concludit, quod faciunt Angeli in cælis, hoc Monachi faciunt in terris. O felix orationis donum, quod monachos in terra viventes Angelis in cælo de gentibus æquat. 3°. Sanctus Pater Augustinus in Psalm. 99. Loquendo de magnis Viris religiosi, dicit, ideo tales esse, id est magnos, qui quotidie in hymnis, in orationibus, in laudibus Dei inde vivunt. Idem de morib. eccles. cap. 31. lib. 1. Sic ab ipso vocantur, perfruente colloquio Dei, cui puris mentibus inhæserunt & ejus pulchritudinis contemplationi beatissimi, quæ nisi sanctorum intellectu percipi non potest, & sermone 22. ad fratres in eremo: Servis Dei, & solitariis, necessaria est oratio, per quam Deus pacatur, per quam Deus ad nos inclinatur. Orate igitur fratres mei, orate, & nolite deficere. Sicut enim proprium est canibus latrare, ita proprium est eremi cultoribus orate. Clamate igitur orando, & nolite deficere, clamate non solum voce, sed maxime; Ecce semper auditis in deserto ardeantem & laudantes Deum factorem suum. 4°. Sanctus Ephrem Siri, dicit, Scutum Monachi inexpugnabile est hymnus in ore ejus, hymnus vero, si plusquam hymnus diligatur, monachi est. Rursus ait, Admirabilis factus Monachi per orationem redditur. Item, Emissus acutissimus adversus diabolum est psalmus

in or
ratio
temp
niqu
nach
glori
tuo v
num c
dus in
tapho
oratio
tur.
fo, qui
cepit, d
xilio ac
bis, qu
moveb
debet.
IV.
Nilus A
exerciti
semper
gis. S
cogitati
extirpat
gitation
pharma
quæ agi
plum De
licet ora

in ore Monachi. Clarius adhuc: Tempus Orationis Monachi indefinitum est, cum omni tempore benedicere Domino bonum sit. Denique ait, Divinas laudes assidue personet Monachus, Seraphin enim incessabili voce Deum glorificant. Canticum ergo spirituale in ore tuo versetur, quo supervenientium tentationum onere subleveris. Concludit *idem Sanctus in tract. de timore Domini*, & eleganti metaphora exponit, qualiter Religiosus continuæ orationi semper debeat insistere, sic vero loquitur. Similis est monachus viro ex alto demisso, qui funem excelso intervallo pendentem accipit, & se illi appendit, & indefinenter pro auxilio ad Dominum clamat. Indicans his verbis, quod, sicut ille numquam à fune manum movebit, sic nec Religiosus ab oratione cessare debet.

IV. Jungitur his sanctis Patribus sanctus Nilus Abbas antiquus, qui religiosis orationis exercitium suadens inter alia scribit, Deum semper præsentem existima in omnibus, quæ agis. Semper recordare Dei, & cœlum sit tua cogitatio; meditatione legis mentem colito: extirpat enim continue frequentata malas cogitationes; in morbis prius quàm medicina, & pharmacia sublevar. Ea igitur utere; omnia quæ agis oratione obsignato, & si vis esse templum Dei, sacrificium assiduitatis, assiduam scilicet orationem assidue ipsi offeras, sancta enim est

est ara oratio; pertrahit enim ad nos sancti
 Sanctum Sanctorum. *E contra Seraphicus D.*
Bonaventura in opusculo de perfectione vite cap.
 5. sic loquitur: Revera Religiosus oratio-
 nem assidue non frequentans non solum est mi-
 ser, & inutilis, quin imò coram Deo fertur
 mortuam in corpore vivo. Et alio in lo-
 co dicit; Vita religiosi sine studio devotionis
 internæ, sicut favus sine melle, sicut murus abs-
 que temperamento, & sicut cibus absque con-
 dimento.

V. Finis igitur veri Religiosi cordisque per-
 fectionis ad jugem, & in disruptam Orationis per-
 severantiam intendere debet, & quantum hu-
 manæ fragilitati conceditur ad immobilis
 mentis tranquillitatem perpetuamque purita-
 tem enixè provehitur, & sicut ad orationis per-
 fectionem omnium tendit structura virtutum
 ita, nisi hujus culmine hæc omnia fuerint con-
 ligata, atque compacta, nullo modo firma po-
 erunt vel stabilia perdurare. *Ita Cassianus in*
collatione ergo 9. cap. 2. Hoc vero adeo sepe
 ceter primis monachis animo adhaesit, ut or-
 tioni diebus ac noctibus, & divinarum scriptu-
 rarum lectionibus incumbentes, nullus eis
 rum appetitus vel memoria, nisi alia tertius
 die corporis interpellaret inedia. *Vide*
Lezan. cap. 3. & 4. de reform.
regul.